

Les Boulangers

Μια φορά και έναν καιρό,

ήταν μια οικογένεια, οι *Boulangers* οι οποίοι αποτελούνταν από: την *Beatrice* τη μαμά τους, τον *Albert* τον μπαμπά τους, την *Emile* τη μικρή τους αδερφή, την *Emmanuelle* τη μεγάλη αδερφή, τον *Chris* τον μεγάλο αδερφό και τον *Daniel* τον μικρό τους αδερφό.

Αυτή η οικογένεια ζούσε στο Καλαχάρι και είχαν ένα μαγαζί μαγειρικής που τους άρεσε να μαγειρεύουν με μαγεία. Η *Emmanuelle* ήταν το παιδί για όλες τις δουλειές μιας και η μαμά της την έστελνε κάθε πρωί να πάει να αγοράσει τα υλικά που θα χρειαζόνταν μέσα στην μέρα για να φτιαχτούν οι συνταγές που έπρεπε.

Οι πειραγμένες συνταγές που έφτιαχνε η οικογένεια έκαναν το χωριό πιο αστείο και διασκεδαστικό. Για αυτό η κυρία *Beatrice* ξυπνούσε κάθε μέρα το πρωί και έφτιαχνε στην αρχή τις δυο πολυαγαπημένες, συγκεκριμένες συνταγές: το *cupcake* και το κουλούρι με λίγη δόση αγάπης του κυρίου *Bill*, τα κρουασανάκια της κυρίας *Adeline* πάλι με δόση αγάπης προς τον κύριο *Bill*, αλλά και αλλά πολύ νόστιμα φαγητά. Ο κύριος *Bill* και η κυρία *Adeline* έφερναν καθημερινά τα νέα της ημέρας και κάθε φορά που τους έβλεπε ο *Albert* και η *Beatrice* να κοιτιούνται, θυμόντουσαν τους εαυτούς τους όπως ήταν παλιά.

Όλες τις ημέρες ο *Daniel* και ο *Chris* τις θεωρούσαν βαρετές εκτός από μια, που κάποιο περίεργο γεγονός έφτασε στην πόρτα τους.

Εκείνη την ημέρα, ακούστηκε να χτυπά το κουδούνι πρωί πρωί. Η *Beatrice* σηκώθηκε, άνοιξε την πόρτα και είδε μπροστά της την αστυνομικό *Klerk*, η οποία τους ζήτησε τη βοήθεια τους διότι είχε μάθει πως μπορούσαν να θεραπεύσουν ακόμα και ανθρώπους με τα φαγητά τους. Ήθελε επομένως τη βοήθεια τους, γιατί όλο το αστυνομικό τμήμα είχε κολλήσει γρίπη.

Ο *Albert* και η *Beatrice* δεν ήθελαν να αφήσουν μόνα τους τα παιδιά, αλλά έπρεπε να βοηθήσουν την αστυνόμο *Klerk*. Τελικά αποφάσισαν να το κάνουν. Έτσι ζήτησαν από την αστυνομικό να τους δώσει λίγο χρόνο για να πάρουν τα πράγματα τους, αλλά και τα υλικά που χρειαζόταν.

Τότε αποφάσισαν να πουν ένα μυστικό στα παιδιά τους που τόσο καιρό έκρυβαν, γιατί ήθελαν να τα προστατεύσουν. Τους έδειξαν αυτό που υπήρχε πίσω από το ψυγείο.

- *Είναι ένα μαγικό κειμήλιο και θα θέλαμε να σας πούμε κάποια πράγματα για αυτό πριν φύγουμε*, τους είπαν οι γονείς τους.

- *Και τι είναι*; ρώτησε ο *Daniel* που κάτι τέτοια πράγματα τον ενδιέφεραν αρκετά.

- *Είναι ένας μαγικός Τσελεμεντές*, είπε ο *Albert*, που μέσα έχει τις συνταγές που φτιάχνουμε.

Τα παιδιά τότε αναρωτήθηκαν τι να ήταν ο μαγικός Τσελεμεντές.

- *Ο Τσελεμεντές είναι ένα βιβλίο που μέσα έχει διάφορες συνταγές, ο μαγικός Τσελεμεντές όμως, είναι ένα βιβλίο που έχει μαγικές συνταγές*, τους είπε η μαμά τους.

- *Ο μαγικός Τσελεμεντές είναι ένα πολύ σπάνιο βιβλίο το οποίο δεν μπορείς να το εκτυπώσεις ούτε όμως και να γράψεις κάπου κάποιες από τις συνταγές του. Οποίοι έχουν προσπαθήσει έβλεπαν ότι το χαρτί έσβηνε τα γράμματα. Τώρα που θα φύγουμε ίσως έρθει κάποιος να το αναζητήσει και να σας το πάρει, σε κάθε περίπτωση όμως θα θέλαμε να μην το δώσετε. Αυτό το βιβλίο υπάρχει μόνο σε δυο αντίγραφα.*

Ως υπεύθυνη για την προστασία του βιβλίου όρισαν την Emmanuelle και της φόρεσαν στο λαιμό της ένα κλειδί το οποίο της είπαν να το προσέχει σαν τα μάτια της. Η αλήθεια είναι ότι ο Chris ως πιο μεγάλος αδερφός θεώρησε αυτήν την πράξη των γονιών του περίεργη αλλά δεν έδωσε σημασία.

Ξαφνικά ακούστηκε η τσιριχτή φωνή της αστυνομικού.

- *Πρέπει να φύγουμε Albert, είπε η Beatrice, αγκαλιάστηκαν και ζήτησαν από την αστυνομικό να τους βγάλει μια φωτογραφία όλους μαζί. Έτσι μετά από αυτό οι γονείς των παιδιών έφυγαν και τα άφησαν με τον μάγειρα του μαγαζιού και με την νταντά τους.*

Το μαγαζί το ανέλαβε η Emmanuelle μαζί με τον μάγειρα και με τον μεγάλο της αδερφό τον Chris. Μα πια μαγείρευαν με πραγματικό βιβλίο μαγειρικής και εκτός το ότι δεν πατούσε ψυχή στο μαγαζί, το χωριό δεν ήταν πια αστείο και διασκεδαστικό όπως ήταν πριν. Η Emmanuelle ήθελε παρά πολύ να ανοίξει το μαγικό τσελεμεντέ και να κάνει κάποιες από τις μαγικές συνταγές. Ήξερε όμως ότι η μαμά της δεν την άφηνε και δεν ήθελε να κάνει κάτι κρυφά από αυτήν.

Στο μαγαζί δεν πατούσε ψυχή, μόνο ο κύριος Bill ερχόταν, μήπως πετύχει κάποια μέρα την κυρία Adeline, αλλά και επειδή εξακολουθούσαν να του αρέσουν τα κουλούρια και τα cupcakes των Boulanger. Ώσπου μια μέρα εμφανίστηκε στο κατώφλι του σπιτιού μια πανέμορφη γυναίκα με ένα μαύρο δερμάτινο σύνολο αλλά και με μια τεράστια, μαύρη μηχανή με δερμάτινο κάθισμα.

Τη γυναίκα αυτή την έλεγαν Carla και ήταν ψηλή και αδύνατη. Ισχυρίστηκε πως ήταν η θεία τους και την είχαν στείλει οι γονείς τους για να τα προσέχει. Όλοι την πίστεψαν αφού είχαν θαμπωθεί από την ομορφιά της, εκτός από την Emmanuelle που κάτι δεν της άρεσε σε αυτή την ιστορία.

- *Πως γίνεται να εμφανιστεί μια θεία από το πουθενά, που δεν τη θυμάται κανείς και δεν τους έχουν ενημερώσει οι γονείς τους; αναρωτήθηκε η Emmanuelle.*

Η θεία Carla για να τους ευχαριστήσει που την δέχτηκαν με καλοσύνη τους έκανε μία λεμονόπιτα η οποία είχε γέμιση κέικ πολύχρωμο. Κάθισαν έξω να φάνε και κάποια στιγμή άκουσαν το τηλέφωνο να χτυπάει.

- *Οι γονείς μας πάω να τους πω τα νέα και να τους ρωτήσω πως περνάνε, είπε η Emmanuelle.*

- *Περίμενε έρχομαι και εγώ της φώναξε ο Chris.*

Είπαν όλα τα νέα στους γονείς τους, όταν όμως πήγαιναν να πουν το όνομα της θείας Carla κολλούσαν και έλεγαν: Ca... και ύστερα σταματούσαν.

Ήταν ώρα για ύπνο έπρεπε να κοιμηθούν τους περίμενε δύσκολη μέρα αύριο. Η θεία κοιμήθηκε εκεί και αποφάσισε να μείνει εκεί μέχρι να γυρίσουν οι γονείς τους. Όλες οι μέρες περνούσαν ίδιες και ήταν ακόμα πιο βαρετές, ώσπου μια μέρα η Carla είπε στην Emmanuelle.

- Την Πέμπτη πετάω για Νέα Υόρκη, θέλεις να έρθεις μαζί μου; Είμαι σίγουρη ότι μαζί θα μπορέσουμε να κάνουμε διάφορα πράγματα εκεί και έτσι θα γίνουμε διάσημες, θα μας ξέρει όλο ο κόσμος.

Της Emmanuelle για μια στιγμή της πέρασε από το μυαλό πως είχε δίκιο, μετά όμως θυμήθηκε την οικογένεια της, πώς μπορούσε να τους αφήσει όλους και να φύγει;

- Όχι, δεν μπορώ να αφήσω την οικογένεια μου και τα πάντα για να έρθω μαζί σου. Δεν θα τους λείψω πιστεύεις;

- No, je sais faire des cookies qui font tout oublier

- J'étais sûr que tu n'étais pas venu pour de bon, et j'avais raison.

- Λοιπόν τι αποφάσισες;

- Je peux si tu veux que je vienne avec toi, mais je ne te donnerai pas le chelemende magique.

Τότε εμφανίστηκε στο δωμάτιο ο Daniel και είπε στην Emmanuelle:

- Emmanuelle, γιατί να μη δώσουν σε εμένα το κλειδί ο μπαμπάς και η μαμά, δεν με εμπιστεύονται;

- Όχι, δεν είναι ότι δεν σε εμπιστεύονται, απλά είσαι πιο μικρός και όχι τόσο υπεύθυνος.

- Σε παρακαλώ, μπορείς να μου το δώσεις εσύ;

Η Emmanuelle κοίταξε την Carla που είχε ένα πονηρό βλέμμα.

- Ναι, μπορώ να σε εμπιστευθώ, αλλά δεν θα το δώσεις σε κανέναν.

Όμως η θεία Carla περίμενε έως τα μεσάνυχτα για να κοιμηθούν όλοι, μπήκε στο δωμάτιο των αγοριών και πήρε το κλειδί από το λαιμό του Daniel.

Το επόμενο πρωί, η Emmanuelle σηκώθηκε, πήγε στο μπάνιο να πλύνει τα δόντια της και εκεί βρήκε και τα υπόλοιπα αδέρφια της. Τότε κατάλαβε πως θα έκανε το μεγαλύτερο λάθος της ζωής της. Πώς γινόταν να αφήσει την οικογένειά της και να φύγει;

- Παιδιά, ελάτε για πρωινό, φώναξε η θεία Carla και τα παιδιά κατέβηκαν γρήγορα τις σκάλες.

Μετά το πρωινό όλοι πήγαν να κάνουν τα μαθήματά τους, εκτός από την Emmanuelle που ρώτησε τη θεία της πότε θα φύγουν.

- Τώρα, αλλά θα πρέπει πρώτα να δώσεις τα μπισκότα στα αδέρφια σου. Η Emmanuelle ξεκίνησε να ανεβαίνει τη σκάλα, αλλά στο τρίτο σκαλοπάτι το μετάνιωσε και πέταξε τα μπισκότα στα σκουπίδια. Η θεία Carla νευρίασε, πήρε τη βαλίτσα της και έφυγε λέγοντας:

- Θα το μετανιώσεις...

Τότε κατέβηκαν όλοι και η Emmanuelle ζήτησε το κλειδί από τον Daniel. Ο Daniel έπιασε το λαιμό του και το κλειδί δεν ήταν πουθενά. Τότε κατάλαβαν όλοι τι είχε γίνει και η Emmanuelle στενοχωρήθηκε πάρα πολύ.

Όταν γύρισαν οι γονείς τους, τους τα είπαν όλα χαρτί και καλαμάρι και τους εξήγησαν ότι αφού φάγανε ένα κέικ, μετά κάθε φορά που πήγαιναν να πουν το όνομα της θείας, δεν μπορούσαν, κι έτσι δεν τους ενημέρωσαν νωρίτερα. Οι γονείς τους τους καθησύχασαν, ότι θα έβρισκαν τον τρόπο να πάρουν πίσω το μαγικό τσελεμεντέ. Αλλά η Emmanuelle δεν τους άκουγε από τους λυγμούς και τα κλάματα.

Οι μέρες περνούσαν και η Emmanuelle άρχισε να νιώθει καλύτερα. Ένα πρωινό όμως, ενώ μαγείρευε με τη μαμά της, είδαν στην τηλεόραση τη θεία Carla να κάνει εκπομπή στο Παρίσι και ενώ άλλαξαν κανάλι την είδαν πάλι να κάνει εκπομπή στην Αμερική! Όλα τα κανάλια έδειχναν τη θεία Carla να μαγειρεύει συνταγές με ένα μαγικό συστατικό...